पत्नीꣳ संनह्याज्येनोदेहीति प्रैषः मदन्तीशब्दस्याप्रयोगो वा न स्फ्योदकप्रहारः न पाण्योरवनेजनम् स्फ्येध्मबर्हिषां सादनम् स्रुवजुह्वपभृतां संमार्गः संमार्जनापासनम् पत्नीसंनहनम् आज्योद्वासनम् पत्न्यवेक्षणम् वेद्यामासादनम् उत्पवनम् प्रोक्षण्युत्पवनम् आज्यावेक्षणम् तूष्णीं जुह्वामष्टगृहीतग्रहणम् उपभृति चतुर्गृहीतम् विपरीतं वा इध्मप्रोक्षणम् वेदिप्रोक्षणम् बर्हिषः प्रोक्षणाग्नेकवृत्स्तरणान्तम् स्रुग्भ्यां वेति विशेषः समित्प्रस्तरादानम् कल्पनम् नोल्मुके परिधिपरिधानम् स्पृश्यानुस्पृश्ययोराधानाद्युपभृदासादनान्ते आज्यस्थाल्या आसादनम् सर्वेषामालम्भः उदकालम्भः होतुरामन्त्रणम् सामिधेनीप्रैषः इदमहं नवमेन वज्रेणेत्यवबाधनम् प्रतिप्रणवमाधानम् आहवनीयोपवाजनम् पूर्वाघारः सप्रैषाग्निसंमार्गः आश्राव्य सीद होतरित्येव प्रषः होतुरुपवेशनादि स्रुगादापनान्तम् प्रसूतः स्रुचावादायातिक्रमणं कुर्वन्नग्नयेऽनुब्रूहीत्याह अग्निसोमविष्णुयागा यथोक्तम् प्रत्येत्य स्रुचोः सादनम् पाणिप्रक्षालनम् यजमानषष्ठानां मदन्त्युपस्पर्शनम् हिरण्यबन्धनम् सोमाप्यायनम् निह्नवः पवित्रप्रतिपत्तिः सप्रैषोऽग्निसंमार्गः व्यूहनम् अभ्युक्ष्य परिध्यञ्जनम् न सूक्तवाकप्रैषः कर्कमते तु सोऽपि भवति[1] प्रस्तरादानम् आज्यस्थाल्यां मूलाञ्जनम् उपसद्धोमः परिधिविधृत्योरादानम् अग्नीन्मदन्त्यापाꣳ इति प्रैषः मदन्तीति प्रत्युक्तिः मरुतामिति नीचैर्हरणम् ताभिरेहीति ब्रुवतोऽग्नेरध्यधि हरणम् अभ्युक्ष्याग्नीधे समर्पणम् आत्मालम्भोदकालम्भौ संस्रवाहुतिः देशे निधानम् वेदयोक्तविमोकः एकवृद्बर्हिर्होमः प्रणीताविमोकः सुब्रह्मण्याप्रैषस्तदाह्वानमिति ।

द्विरेकया चरति ॥३६॥ एकया अयःशयादिकयोपसदा द्विश्चरति एकैकां द्विरभ्यस्येदित्यर्थः । तत्कदेत्याकाङ्क्षायामाह ·

सुसायꣳ सुपूर्वाह्णे च ॥३७॥ सुपूर्वाह्णे प्रथमः प्रयोगः स्वपराह्णे द्वितीयः · सायंशब्देनात्रापराह्णो लक्ष्यते · सुः पूजायाम् प्रशस्तः पूर्वाह्णः सुपूर्वाह्णः तस्य च प्रशस्तत्वं प्रथमावयवः उदयानन्तरमेवेत्यर्थः एवमपराह्णे पि वाच्यम् ।

एवमितरेऽअन्वहꣳ रजःशयाꣳ हरिशयां च ॥३८॥ इतरे उपसदौ द्विती-

---

१) न सूंवति deest A.